

[Erik Kragh.]

det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Når jeg i går ikke beskæftigede mig med det ærede medlems indlæg, var det ærlig talt, fordi jeg syntes, det ikke var værd at beskæftige sig med. Det har vi jo hørt så tit. Det var et forsvar for de kommunistiske stormagters politik, suppleret med et tidligere gentaget citat af forhenværende minister Dahlggaard for mange år siden, et citat, der vel ikke til stadighed kan interessere folketingets medlemmer.

Nu er der vel ikke nogen synderlig forskel på kommunisters og folkesocialisters udenrigspolitiske mål. Når man studerer socialistisk folkepartis blad og sammenligner det med Land og Folk, så har jeg i hvert fald ikke kunnet finde nogen forskel, og det er vel derfor meget naturligt, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen forsvarer den kommunistiske politik. Men jeg gad nu alligevel vide, om det er klogt, og om det er værdigt at slutte et sådant indlæg med igen at citere Clemenceaus bekendte ord om, at krigen er alt for farlig en ting at overlade til generalerne. Det ærede medlem ved måske også, at der er en fortsættelse på dette, nemlig at freden er alt for alvorlig en ting til alene at overlades til politikerne. Det så vi i rigt mål i 30'erne, hvor Europa var uden den politiske ledelse, der kunne have hindret Hitler så sent som i 1936, da han besatte den venstre Rhinbred. Fordi denne politiske ledelse svigtede, var England og Frankrig nedrustede på trods af de militæres protester, Amerika var fjernt og nedrustet, det var alt dette, der gjorde Hitlers tilsynekomst og hans erobringer i årene før krigen mulige. Netop efter krigen har vi set et forbilledligt samarbejde i de store lande imellem politikere og generaler, og derfor tror jeg, at såvel freden som krigen sikres bedst ved en kombination af de politiske og militære myndigheder.

A. C. Normann: Det er den højtærede finansministers udtalelser i går vedrørende afskrivningsreglerne, som foranlediger mig til at gøre nogle få bemærkninger om det emne, som jeg mener som regel indgår med alt for ringe vægt i vore økonomiske overvejelser, i vor vurdering af den økonomiske situation.

Der eksisterer jo faktisk et vildnis af

uklarhed om dette meget vigtige emne. Afskrivningsreglerne har det fundamentale præg tilfælles med den øvrige del af hele skatteproblemet, at disse regler virker i flæng på en måde, som afføder og som må afføde et utal af eksempler på individuelt uheldige virkninger. Selve det forhold, at afskrivningsreglerne forudsætter en reel fortjeneste — ellers kan de ikke udnyttes med fordel ret længe — indebærer jo, at de let føles diskriminerende af dem, som ikke har fortjeneste eller lånemuligheder til udnyttelse af afskrivninger.

Jeg hører meget ofte — og det tror jeg vi alle gør ude på møder — landmænd, som peger på, at de store gårde kan udnytte afskrivningsreglerne meget bedre end de mindre brug, som har en for ringe indtægt, og det bidrager for tiden ikke til mindre bitterhed, at også både kornlov og kreditstramning inden for landbruget rammer hårdest nedad.

Her er vi altså ved en udemokratisk side af afskrivningsreglerne, og lignende forhold fremdrages ofte inden for fiskeriet og andre områder inden for de frie erhverv. Men det gælder da også opad i indtægterne, at en forskelsbehandling endog finder sted i høj grad.

Hvis jeg nævner grupper med ret betydelige indtægter som f. eks. grossererne eller højesteretssagførerne, som ingen afskrivningsobjekter har eller har brug for sådanne, har de jo ikke nogen mulighed for at opbygge en skattefri formue på samme måde som den næringsdrivende, der kan udnytte afskrivningsadgangen, selv om de har den samme indtægt og det samme privatforbrug. Det var vel forhold som dette, der stærkt bidrog til, at kapitalvindingsskatten kom til verden for få år siden.

En af grundene til, at jeg her i dag hjerteligt slutter mig til finansministerens ønske om en undersøgelse af hele dette problem, er de uheldige sider, jeg her har nævnt, og jeg tror også, at en undersøgelse er vigtig af andre grunde. Det er jo sådan, at det eksperimenterende erhvervsliv bør holdes 2 ting til gode: for det første, at det står midt i en vældig kamp om konkurrencedygtigheden og evnen til at hævde sig under den nye internationale markedsstruktur; vi er her inde i en udvikling, som vi foreløbig ikke kan overse, ikke for de nærmeste år i alle tilfælde, og hvor vi eventuelt står over for at